

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**PSALTE=||RIVM DAVIDIS || CARMINE REDDITVM || PER
EOBANVM || HESSVM.||**

Hessus, Helius Eobanus

Lipsiae, 1557

VD16 B 3198

Psalmvs CXLVII. Laudate Dominum quoniam bon.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69301](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69301)

Laudate Dominum quoniam boni.

ARGVMENTVM.

Est gratiarum actio, pro beneficijs Dei
spiritualibus & corporalibus, quæ longa
oratione commemorat.

Qui pascit bonitate suos, & corda piorum,
Qui fructu steriles ubere ditat agros.
Qui pacem regnis, qui bella dat, ille ferendus
Laudibus, huic gratos nos decet esse Deo.

Halleluia.

Propositio.

EDite, ferite hilares Domino noua munera laudum,
Nam pulcrum est merita dicere laude Deum.

Ipsius eximio Psalmos cantemus honori,
Pulcra etenim laus est, & decet ipsa Deum.

Narratio, be-
neficia spiritu
alia primo to-
co commemo-
rat, qd seruat
& consolatur
Ecclesiam.

Restituet Solymas Dominus, dispersa reducet
Membra, Israëlem colliget ille suum.

Qui læsis animos, & fractis corda medetur,
Duraq; præsentis uulnera sanat ope.

Qui cælo fixos astrorum supputat ignes,
Omnibus & stellis nomina certa dedit.

Magnus ut est Dominus, sic uirtus maxima, cuius
Summa, modum nullum, uis rationis habet.

Mansuetos è sorde leuat, de sede superbos
Deijcit, & terræ trudit ad ima malos.

Alternis cantate Deo, date iubila laudum,
Stringite uocalis pleetra canora lyræ.

Humida

Humida qui toti prætendit nubila cœlo,
 Vt pluuia terris præcipitentur aquæ.
 Qui summis faciles in montibus educat herbas,
 Et steriles colles pascua læta facit.
 Qui sua iumentis dat pabula, dat sua pullis
 Coruorum, querula quando ea uoce uocant.
 Non huic robur equi placet in fera bella ruentis,
 Non iuuat hunc fortis tibia crassa uiri.
 Ipsum qui timuere placent, bos diligit ultro,
 Quicumq; ipsius spem bonitatis habent.
 Effet laude Deum, Solymorum urbs incluta regum,
 Alma Sion Domini gratificare tuo.
 Portarum uectes corroborat ille tuarum,
 Et uario ciues ditat honore tuos.
 Qui placidam statuit tua per confinia pacem,
 Et tribuit pueris optima farra tuis.
 Ille suum terras uerbum dispersit in omnes,
 Ipsi ut penna præpete iussa uolant.
 Non secus ille niuem quam lanæ uellera mittit,
 Cum iubet, ut cineres, sparsa pruina iacet.
 Qui glaciem ceu frustra iacet, dum grandine feuit,
 Tanta quis ipsius frigora ferre queat?
 Amandat sua iussa & protinus ista liquefcunt,
 Conuertit uentos, & fluit humor aquæ.
 Qui decreta Israëlî sua nunciat, ipsi
 Iussa quibus fidas magne Iacobetibi.
 Talia facta Deus non Gentibus ededit ullis,
 Nec notas leges fecit habere suas.

Beneficia corporalia communiatiotice creaturæ.

Hoc est, Dominus hæc ultro & gratis dat timentibus eum, non ijs qui presumunt de suis uiribus.

Hæc propria sunt populi Dei.
Pax.
Annona.

Commoda tempestas.

Donum uerbi in populo sancto.